

H.M. Kongens tale til Kirkemøtet i Bergen

Kjære Kirkemøte-delegater,

Søren Kierkegaard sier et sted: ”Skulle jeg ønske meg noe, ønsker jeg meg ikke rikdom, ære eller makt, - men mulighetenes lidenskap. Det øye der evig ungt og evig brennende ser muligheten.” Noe av den holdningen har jeg fornemmet gjennom dagens samvær med dere som utgjør kirkens fremste lederskap. Her er det mange som ser muligheter og som er optimister på kirkens vegne.

Det er i den sammenheng spesielt hyggelig å se det store antall unge Kirkemøte-medlemmer som er villige til å ta på seg ansvar og krevende oppgaver. Vår folkekirke er preget av et sterkt frivillig engasjement, både i menighetsråd, fellesråd og i det rike organisasjonslivet. Jeg vil ønske alle kirkens frivillige lykke til med store og viktige oppgaver.

Da kirke/stat-utvalget la frem sin innstilling tidligere i år, ble det understreket at spørsmål om kirkeordning, religionspolitikk og verdier griper dypt inn i den enkeltes og fellesskapets liv. Kirken er bærer av tradisjoner og verdier som betyr mye for folk. I bygd og by er kirkene viktige møtesteder i både sorg og glede. Men kirken har gjennom hele sin historie i vårt land vært i endring, og nå utfordres kirken på nytt gjennom den utvikling vi har sett mot et flerkulturelt og flerreligiøst samfunn. Som kirkens øverste organ har Kirkemøtet et spesielt ansvar for å legge til rette for samlende løsninger også i dette spørsmålet.

I et samfunn preget av religiøst og kulturelt mangfold er spørsmål om tro og livssyn, identitet og tilhørighet grunnleggende. En trygg forankring i egen tro og i egne kulturtradisjoner er en forutsetning for en åpen og tillitsfull dialog med mennesker som har et annet livssyn og en annen tro. Det må derfor være en viktig satsing i årene som kommer å prioritere dåpsopplæringen. Det vil utvilsomt gi grunnlag for utvikling og trygghet på egen identitet.

I vårt land har den kristne tro levd i folket i over tusen år. Fortellingene om snekkersønnen fra Nasaret har preget vår kultur og er en del av den tradisjon vi bærer med oss. Fortellingene gir oss inspirasjon til å stå på de svakes side, bekjempe fattigdom, arbeide for fred og forsoning og vise praktisk solidaritet ved å elske våre medmennesker. Det er derfor en sentral oppgave å gi fortellingene fra Bibelen liv. Slik kan de fortsette å være en del av våre

kulturarv og samtidig være et utfordrende møte med budskapet om kjærlighet og solidaritet. Jeg tror at vi alle, både unge, foreldre og besteforeldre, har forventninger til kirken når arbeidet med reform av dåpsopplæringen nå tar til. Med våre spennende bibelfortellinger og vår rike salmeskatt har vi mye å gi videre til barn og unge.

Som kirkens folk har dere et viktig oppdrag å bære fram. Og selv om dere innimellom kan kjenne at motbakkene kan være tunge å gå, må det også være mye å glede seg over. La meg i den forbindelse få minne om ordene til Dietrich Bonhoeffer: ”Optimismen er grunnet i Guds skapermuligheter. Optimismen er en kraft til å bære tilbakeslag; en kraft som aldri overlater fremtiden til din motstander.”

Takk for en interessant dag og for gode og meningsfulle samtaler!
Jeg vil få ønske Kirkemøtet lykke til i møte med de store utfordringene som vil prege denne fireårsperioden, og ønske Guds velsignelse over den tjenesten den enkelte står i.